

Att gäldenär njute af konkursboet nödigt underhåll för sig, hustru och oförsörjda barn under tvenne månader från den dag offentlig stämning gifven är. Men är konkursboet ringa och utväg saknas till nödtorftigt uppehälle, då skall af det förråd som i boet finnes undantagas hvad till underhåll för en månad tarivas, så ock nödiga arbetsredskap eller andra lösören, dock ej öfver ett värde af sjuttiofem kronor; kan ej inom nämnda tid bouppteckningen med ed fästas, etc. (lika med paragrafens nuvarande innehåll).

Om Lag-Utskottet, dit denna motion torde remitteras, icke anser denna formulering af paragrafen vara lämplig, så anhålles, att Utskottet måtte förändra densamma efter sin åsigt i ofvanstående syfte.

Stockholm den 28 Januari 1882.

G. Sälling.

N:o 47.

*Af Herr **A. F. Pettersson** i Sibbarp: Med förslag till förändrad lydelse af Kongl. Förordningen den 14 April 1866 angående arfsrätt för oäkta barn.*

Då jag härmed förnyar min vid sistlidet års riksdag i Andra Kammaren väckta motion (N:o 81) om ändring af Kongl. Förordningen den 14 April 1866 angående arfsrätt för oäkta barn, så har jag fortfarande, i motsats till förra årets Lag-Utskott, den uppfattning att rätta grunden, på hvilken såväl det äkta som det oäkta barnets arfsrätt efter modren bör hvila, är blodsbandet, är födseln allena, och ej på en moders af särskilda förhållanden alstrade vilja, stödd på Kongl.

brevet den 17 Oktober 1778, "som tillkom under ett lättsinnigt tidevarf med uppgifven afsigt att förekomma barnamord". (Se Första Kammarens protokoll 1881, band. II, 21, 15). I vår lag en skamfläck, som bör upphävas och utplånas, då den gifver »qvinna rätt dölja att hon är moder, och pastor eller annan embetsman icke får efterforska hvem modren är till ett oäkta barn, då modren vill dölja det», blifver följdén den att, oaktadt modren lefvat hvar dag kräseliga, dess oäkta barn kan förgås af hunger och således "med beräkning för egen framtida bättre utkomst" ingen anteckning i vederbörlig kyrkobok sker genom modren, och det ädlaste af alla band, moderskärlekens, sönderslites med tillhjälp af lagens arm.

Och då jag äfven fortfarande icke kan finna det vara med rättvisa öfverensstämmande, att ett oäkta barn skall vara arflöst, derföre att modren tillfölje af mellankommande hinder försummat låta i kyrkoboken anteckna barnet såsom sitt, och jag ännu ej hört framhållas något giltigt skäl, hvarföre det oäkta barnet icke bör vara lika berättigadt till arf efter sin moder som det äkta barnet, så vågar jag ånyo vördsamt anhålla:

att Riksdagen täcktes besluta följande förkortade och derigenom förändrade lydelse af förenämnda Kongl. Förordning den 14 April 1866:

"Med ändring — — — — —
 — — — — — förordnas,
 att oäkta barn, som ej är afladt under modrens äktenskap eller i förbudna led, må lika med äkta barn taga arf efter sin moder."

Stockholm den 28 Januari 1882.

A. F. Pettersson
 från Malmöhus län.